

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

19. An quia ad loca sancta peregrinantur, excusentur à jejunio? Idem est dicendum de itinerantibus cum curribus, & equis. Et an flegallantes se Hebdomada Sancta excusentur à jejunio, si ob ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

sunt cause non rationabiles omittendi eiusdem praecipi obseruantiam. Secus autem dicendum est, si impedimenta non essent ita proxima, & rario est, quia durum videtur cum tanto rigore praecptum audiendi Missale recitandi diuinum Officium, & ieunandi obligare, ut ob sui obseruantiam teneatur nomen tollere, vel praeauere illa omnia, que etiam remotè, & à longe, ac valde per accidens possunt impeditre eius executionem: solum ergo obligat ad praeauenda ea, que vel proximè, & quasi eodem tempore, in quo praecptum obligat possunt executionem impeditre, ut in Festa se inebriare, dare formo, vel studio cum praeiustione omissionis Missæ; vel omnino voluntarie in die ieunij de praecipto, aperfluo labore itineris, ludi, venationis redire se impotenter ad ieunandum illo die. Et haec omnia docet Bossius *loci citato*, ubi etiam subdit, quod si inde ieunij quis ob honestam recreationem dat operam ludo, vel venationi, non ea intentione, ut soluat ieunium, præuidens tamen ex defatigatione se easurum impotenter ad ieunandum, posset excusari ieunio, & à transgressione praecipti ieunij in causa, eo quod praecipit ieunio non videatur ita strictè obligare, ut quis abstineat etiam ab honesta recreatione iuxta illius statutum. Puto tamen, quod raro possit eueneri, ut quis ludendo, vel venando cœla honesta recreationis non excedens limites virtutis ita defatigetur, ut redditur impotens ad ieunandum, & indigens plurium refectionum; nisi sit complexio- nis ita debilis, & delicate, ut etiam paruo labore notabiliter defatigetur. In his itaque, & similibus casibus iusta de causa suscipiens in die ieunio opus labiorum, quod vna cum ieunio perficerne nequeat, nullo modo peccabit contraria ieunij praeciprum; secus ubi voluntarie omnino id facit, vel facit ea intentione, ut eo die ieunare non possit, & consequenter non teneatur; nam tunc semper in omni casu peccat in cœla contra praecipitum ieunij ob prauum affectum ad peccatum, ut docent omnes Authores præallegati. Ea circè omnia superius dicta, ne deserat recognoscere Doctissimum Dicastillo de Sa- cramento. *tom. 1. tractat. 5. dicit. 5. dub. 10. §. 2. per totum.*

RESOL. XIX.

An qui ad loca sancta peregrinantur, excusentur à ieunio?

Idem est dicendum de itinerantibus cum curribus, & equis.

Et an flagellantes se in Hebdomada sancta excusentur à ieunio, si ob debilitatem experiantur ieunium feruare non posse? Ex part. 1. tractatu 9. Resol. 46.

Sup. hoc §. 1. Yluius in 2. 2. D. Thomas, q. 147. art. 4. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 23. dub. 4. numero 16. Fernandez in exam. Theolog. mor. p. 2. c. 8. §. 2. num. 12. & alij distinguunt: si enim peregrinatio potest sine incommmodo differri, non excusat; si non potest commode, excusat.

2. Sed absolutè talen peregrinantem non esse adstrictum ieunare, docet Sancius in Select. disp. 54. n. 2. vnde ait: [Generaliter dicendum est, excusari ieunio exequente aliquod opus pium etiam absque necessitate, quod secum ieunium non compariatur unde flagellantes se in hebdomada sancta excusantur à ieunio, si ob debilitatem experiantur, se ieunium feruare non posse: non enim Ecclesia præcipit abstinere à flagellis ob ieunium; sed tantum ieunium feruari à potentibus.] Ita Sancius.

3. Non reticebo tamen Ortiz in sum. c. 19. num. 12. abolutè docere (peregrinantes non esse adstrictos ad ieunium: sic enim ait: [Los que van camino, aun que vayan a caballo; y el camino, no sea forzoso, non son obligados al ayuno.] Sed circa presentem quaestio- nem vide etiam Layman in Theol. mor. lib. 4. tract. 8. c. 5. & alios.

RESOL. XX.

An equitantes teneantur ieunare, si iter sit solam viam vias diei? Ex part. 11. tractat. 2. & Mifel. 2. Resol. 57.

§. 1.

Causa potest frequenter accidere. Pafqualius in Praxi de ieunio decif. 316. numero 6. distinguit, sic enim afferit: similiter nec equitantes mihi videntur immunes à ieunio, quando iter est a latere, & equus placidus, & obtemperans, atque gressu facilis, & sine agitatione incendens; licet enim tunc interueniat aliquis labor, non tamen tantus est, ut generet multam laetitudinem, quæ non possit tolerari à ieunante absque multo incommodo. Si vero iter sit plurimum dierum, & præsternit in atate, quando calor configit equitantes, tunc equitantes erunt immunes à ieunio etiam ab initio itineris, ut docent Filii Iacob, Bonacina supra citati, quia non est attendens solum præsens status, sed etiam futurus. Ita ille.

2.

Sed absolutè me citato contra illum tenet Leander de Praecpt. Eccles. tractat. 5. disputatione 8. questione 10. Quod equitantes non teneantur ad ieunium casu quo iter sit aut plurimum dierum, aut nimis longum etiamsi non sit plurimum, sed solum vias diei. Ratio est; Quia hoc casu quarum equus sit placidus, & egresus facilis, &c. nihil omnino tamquam equitans valde defatigatur, & lassatur ex agitatione equi, & longitudine itineris quæ maximum molestiam affert itinerantibus, ut experti satis simus. Ita Leander, qui postea questione 10. etiam me citato magis individualiter docet, cum qui viro die decem, aut octo leueas conficit deobligari à ieunio.

3. Et nouissime inuenio hanc sententiam docere doctum Patrem Andream Mendo in Bulla Crucis disput. 13. c. 1. num. 4. vbi sic ait: Non dannabo peccati eum; qui etiam equitans facit iter, si non ieunans dum die ieunij viam vias diei perambulet, scilicet nouem, aut decem Leucas Hispanicas; quia illa via per diem continuata ex afferit etiam equitanti labore sufficiemt ad excufandum à ieunio, quod communiter accidere quisque experitur in corporis defatigatione, variisque circumstantiis in itinere frequentibus. Sic sensit confutus à me Pater Petrus Hurtado de Mendoza, vir aprrimè doctus, ut eius scripta manifestant; sic etiam & alij ut tutum in praxi affirmant. Ita Mendo, & Ego.

RESOL. XXI.

Quenan quantitas itineris pedestris excusat à ieunio?

Ei an, si iter pedestre sit mere voluntarium, possum esse, videlicet, peregrinari altera die ieunio non impedit, teneore peregrinationem relinquere ad obseruandum ieunium?

Et quenan quantitas itineris equestris excusat à ieunio? Ex parte 10. tractatu 14. & Mifc. 4. Resol. 2.

§. 1. De